

Povereniku za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti

Adresa za poštu: Beograd, Bulevar kralja Aleksandra br. 15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПОВЕРЛИК ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ
ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА
О ЛИЧНОСТИ

Број

Ž A L B A

21-02-2020 20 год.
Београд

Partneri za demokratske promene Srbija, Svetozara Markovića 9, Beograd

protiv

Rešenja Državnog pravobranilaštva, broj IIIJ3-2/20, od 07.02.2020. godine

zbog toga što je organ vlasti, suprotno zakonu, **odbio** naš zahtev za slobodan pristup informacijama od javnog značaja.

Navedeno rešenje Državnog pravobranilaštva pobijamo u celosti, jer nije zasnovano na Zakonu o slobodnom pristupu od javnog značaja.

Zahtev Partnera za demokratske promene Srbija (u daljem tekstu: Partneri Srbija) odnosio se na sve primljene predloge ugovora i drugih pravnih akata, i data mišljenja za period 2016- 2019. godine u vezi sa radom sledećih društava kapitala ili javnih preduzeća: JP Elektroprivreda Srbije, Telekom Srbije a.d, Er Srbija a.d, JP Putevi Srbije, Park prirode Mokra gora, HK Krušik Valjevo a.d, Zavod sa ispitivanje oružja i municije d.o.o iz Kragujevca, JP Železnice Srbije, JP Srbijagas, Telus a.d. i CIP Beograd.

U pobijanom Rešenju, koje su Partneri Srbija primili 13.02.2020, a koje dostavljamo u prilogu, Državno pravobranilaštvo navodi da bi dostavljanjem traženih informacija i dokumentacije „povredili odredbe člana 22. Zakona o pravobranilaštvu, člana 8. i 9. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, te da je pravo- zaštite interesa Republike Srbije, pretežnije u odnosu na interes javnosti da zna, odnosno da ima uvid u traženu informaciju.”

Naime, organ navodi da, na osnovu navedenog člana 22. Zakona o pravobranilaštvu, ”[...] Državno pravobranilaštvo ne može suprotnoj strani u pregovorima u postupku za sporazumno rešavanje spora, odnosno u sudskom, upravnom ili drugom postupku, kao ni trećim licima, davati podatke dobijene od zastupanog subjekta, osim ako zastupani subjekt nije to prethodno odobrio. Imajući u vidu da je Državno pravobranilaštvo zakonski zastupnik, advokat Republike Srbije, ono nema ovlašćenja da trećim licima dostavlja podatke iz predmeta.“

Dalje, pozivajući se na odredbe 8. i 9. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, Državno pravobranilaštvo je u odgovoru navelo da je u ovom slučaju pravo na zaštitu imovinsko-pravnih interesa Republike Srbije pretežnije u odnosu na interes javnosti da zna.

Imajući u vidu odgovor Državnog pravobranilaštva, izjavljujemo žalbu, jer smatramo da organ javne vlasti nije adekvatno primenio Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja.

- a) Organ nije adekvatno primenio čl. 8 i 9. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja**

Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja predstavlja *lex specialis* u pogledu ostvarenja prava na pristup informacijama, u odnosu na Zakon o pravobranilaštvu. S tim u vezi, član 8. st. 1. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja posebno naglašava da se prava iz ovog Zakona mogu izuzetno podvrći ograničenjima propisanim **samo** Zakonom o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, i to ukoliko je ograničenje prava neophodno u demokratskom društvu radi zaštite od ozbiljne povrede pretežnijeg interesa zasnovanog na ustavu ili zakonu. Citirajući moguće osnove za ograničenje prava propisane članom 9. Zakona, organ konstatuje da je na osnovu ovih ograničenja "dovedena u pitanje sama pretpostavka o opravdanom interesu javnosti..." te zaključuje da je imovinsko-pravni interes Republike Srbije kao suprotstavljeni interes pravu javnosti da zna, u konkretnom slučaju pretežniji.

S tim u vezi, smatramo da organ javne vlasti nije dobro primenio tzv. test javnog interesa, jer nije naveo argumentaciju i dokaze za tvrdnju da bi ustupanje traženih informacija dovelo do ozbiljne povrede imovinsko-pravnih interesa Republike Srbije i imalo realne pravne ili druge posledice po imovinsko-pravne interesa zemlje. Trodelni test javnog interesa nalaže da se, nakon utvrđivanja suprotstavljenog interesa, stavi u izgled, uz uverljive dokaze, da bi taj suprotstavljeni interes bio ozbiljno povređen u konkretnom slučaju, što Državno pravobranilaštvo u svom odgovoru nije učinilo.

b) Organ nije adekvatno primenio čl. 2. i 3. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja

Državno pravobranilaštvo je u svom odgovoru ograničilo pravo na pristup informacijama od javnog značaja u odnosu na sve tražene informacije odnosno dokumenta, kako ona dobijena od drugih subjekata, tako i ona sačinjena od strane samog organa. Ovim se stiče utisak da celokupan rad Državnog pravobranilaštva, a u odnosu na gore navedena društva kapitala i javna preduzeća, treba da bude uskraćen javnosti, odnosno da javnost nema pravo uvida u rad Državnog pravobranilaštva.

Podsećamo da je Državno pravobranilaštvo, i pored svog svojstva zastupnika Republike Srbije u pravnim postupcima, organ javne vlasti u smislu člana 3. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, te da javnost ima opravdani interes za uvid u informacije kojima ovaj organ raspolaže. Postojanje opravdanog interesa odnosi se na informacije koje su nastale u radu ili u vezi sa radom državnog organa i sadržane su u određenom dokumentu, te, sa aspekta primene Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, za dostavljanje informacija nije presudno da li je dokument sačinio drugi organ javne vlasti. Ukoliko organ javne vlasti kojem je upućen zahtev za slobodan pristup informacijama od javnog značaja poseduje tražena dokumenta, to mu stvara obavezu da omogući pristup traženim informacijama.

Ukoliko je, u odnosu na određena dokumenta koja su tražena zahtevom Partnera Srbija, postojao neki pretežniji interes od prava javnosti da zna, Državno pravobranilaštvo je trebalo da ta dokumenta izdvoji i u odnosu na njih eventualno ograniči pravo na pristup informacijama, uz jasnu argumentaciju zašto u odnosu na ta dokumeneta preteže zaštita imovinsko- pravnih interesa RS.

Posebno je važno naglasiti da se tražena dokumenta odnose na rad javnih preduzeća, i predmete u kojima se odlučuje o upravljanju javnim resursima. To ukazuje da je sadržaj tražene dokumentacije od povećanog interesa za javnost. Zato smatramo da pristup informacijama u ovom slučaju treba razmatrati sa stanovišta zaštite javnog interesa i direktnih i indirektnih posledica po građane i društvo u celini.

Kao dokaz, uz žalbu dostavljamo kopiju zahteva sa dokazom o predaji kao i dobijeni odgovor od strane Državnog pravobranilaštva.

Na osnovu iznetih razloga, predlažem da Poverenik uvaži ovu žalbu, poništi odluku prvostepenog organa i omogući tražiocu pristup traženim informacijama.

Žalbu podnosimo blagovremeno, u zakonskom roku utvrđenom u članu 22. st. 1. Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja.

Ovim putem Vas Molimo da našu žalbu razmotrite u razumnom roku, jer su nam informacije tražene prvobitnim zahtevom za slobodan pristup informacijama od javnog značaja potrebne radi sprovođenja istraživanja u oblasti transparentnog postupanja organa javne vlasti.

U Beogradu, dana 21. 02. 2020. godine

Partneri za demokratske promene Srbija
Svetozara Markovića 9.
Beograd

Podnosilac žalbe / Ime i prezime

Ana Toskić Cvetinović
.....
Izvršna direktorka: Ana Toskić Cvetinović

